

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2008/105/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. decembra 2008

o okoljskih standardih kakovosti na področju vodne politike, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv Sveta 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS, 86/280/EGS ter spremembi Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

regijah Skupnosti, gospodarski in socialni razvoj Skupnosti kot celote in uravnotežen razvoj njenih regij ter možne koristi in stroške ukrepanja ali neukrepanja.

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

(4) Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽³⁾ določa, da so okolje, zdravje in kakovost življenja med ključnimi okoljskimi prednostnimi nalogami navedenega programa, pri čemer je izpostavljena zlasti potreba po bolj specifični zakonodaji na področju vodne politike.

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

po posvetovanju z Odborom regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽²⁾,

(5) Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽⁴⁾ določa strategijo za preprečevanje onesnaževanja vode in zahteva dodatne specifične ukrepe za nadzor nad onesnaževanjem in okoljske standarde kakovosti (OSK). Direktiva določa OSK v skladu z določbami in cilji Direktive 2000/60/ES.

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Kemijsko onesnaževanje površinskih voda predstavlja grožnjo za vodno okolje z učinki, kot so akutna in kronična strupenost za vodne organizme, kopičenje v ekosistemih ter izguba habitatov in biotske raznovrstnosti, ogroža pa tudi zdravje ljudi. Prednostno bi bilo treba ugotoviti vzroke onesnaženosti ter se pri viru spopasti z emisijami na najbolj ekonomičen in okoljsko učinkovit način.

(6) V skladu s členom 4 Direktive 2000/60/ES, zlasti z odstavkom 1(a), bi morale države članice izvajati potrebne ukrepe v skladu s členom 16(1) in (8) navedene direktive, z namenom, da postopno zmanjšajo onesnaževanje s prednostnimi snovmi in ustavijo ali postopno odpravijo emisije, odvajanje in uhajanje prednostnih nevarnih snovi.

(2) Kot določa drugi stavek člena 174(2) Pogodbe, okoljska politika Skupnosti temelji na previdnostnem in preventivnem načelu, načelu prednostnega odpravljanja okoljske škode pri viru ter načelu, da plača povzročitelj obremenitve.

(3) Na podlagi člena 174(3) Pogodbe Skupnost pri pripravljanju svoje okoljske politike upošteva razpoložljive znanstvene in tehnične podatke, okoljske razmere v različnih

(7) Od leta 2000 so bili sprejeti številni akti Skupnosti, ki določajo ukrepe za nadzor nad emisijami v skladu s členom 16 Direktive 2000/60/ES za posamezne prednostne snovi. Poleg tega mnogo ukrepov za varstvo okolja spada na področje druge obstoječe zakonodaje Skupnosti. Prednost bi bilo zato treba nameniti izvajanju in reviziji obstoječih instrumentov in ne uvedbi novega nadzora.

⁽¹⁾ UL C 97, 28.4.2007, str. 3.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 22. maja 2007 (UL C 102 E, 24.4.2008, str. 90), Skupno stališče Sveta z dne 20. decembra 2007 (UL C 71 E, 18.3.2008, str. 1) in Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. junija 2008 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Sklep Sveta z dne 20. oktobra 2008.

⁽³⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

- (8) V zvezi z nadzorom nad emisijami prednostnih snovi iz točkovnih in razpršenih virov iz člena 16 Direktive 2000/60/ES se zdi stroškovno bolj učinkovito in sorazmerno za države članice, da poleg izvajanja druge veljavne zakonodaje Skupnosti po potrebi vključijo v program ukrepov, ki jih je treba v skladu s členom 10 Direktive 2000/60/ES pripraviti za vsako vodno območje, druge ustrezne ukrepe nadzora v skladu s členom 11 navedene direktive.
- (9) Države članice bi morale izboljšati znanje in razpoložljive podatke o virih prednostnih snovi ter o poteh onesnaževanja, da bi se ugotovile možnosti natančnega in učinkovitega nadzora. Države članice bi morale med drugim ustrezno in primerno pogosto nadzorovati sedimente in žive organizme, da se zagotovi dovolj podatkov za zanesljivo dolgoročno analizo tistih prednostnih snovi, ki so nagnjene h kopičenju v sedimentih in/ali živih organizmih. Rezultati spremljanja stanja, tudi spremljanja sedimentov in živih organizmov, bi morali biti v skladu z zahtevami iz člena 3 Odločbe št. 2455/2001/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2001 o določitvi seznama prednostnih snovi na področju vodne politike⁽¹⁾ dostopni za informiranje za prihodnje predloge Komisije po členu 16(4) in (8) Direktive 2000/60/ES.
- (10) Odločba št. 2455/2001/ES določa prvi seznam 33 snovi ali skupin snovi, glede katerih je treba na ravni Skupnosti prednostno ukrepati. Med temi prednostnimi snovmi so bile nekatere opredeljene kot prednostne nevarne snovi, v zvezi s katerimi bi morale države članice izvajati potrebne ukrepe, da se ustavijo ali postopno odpravijo emisije, izpuste in uhajanje. Za snovi, ki so že v naravi ali so posledica naravnih procesov, pa popolna ustavitev ali postopna odprava emisij, izpustov in uhajanj iz vseh morebitnih virov ni možna. Nekatere snovi so bile pregledane in bi jih bilo treba razvrstiti. Komisija bi morala v skladu s časovnim razporedom iz člena 16 Direktive 2000/60/ES nadaljevati s pregledom seznama prednostnih snovi in na podlagi dogovorjenih meril, ki prikazujejo tveganje za vodno okolje ali tveganje preko vodnega okolja, določiti snovi, glede katerih bi bilo treba prednostno ukrepati, ter po potrebi predstaviti ustrezne predloge.
- (11) V interesu Skupnosti in za učinkovitejše urejanje varstva površinskih voda je primerno določiti OSK za onesnaževala, opredeljena kot prednostne snovi, na ravni Skupnosti in prepustiti državam članicam, da po potrebi določijo pravila za preostala onesnaževala na nacionalni ravni, ob upoštevanju ustreznih predpisov Skupnosti. Vendar pa osem onesnaževal, ki spadajo v področje uporabe Direktive Sveta 86/280/EGS z dne 12. junija 1986 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju določenih nevarnih snovi, vključenih v seznam I Priloge k Direktivi 76/464/EGS⁽²⁾ in so del skupine snovi, v zvezi s katerimi bi morale države članice izvajati ukrepe z namenom, da se doseže dobro kemijsko stanje do leta 2015, ob upoštevanju členov 2 in 4 Direktive 2000/60/ES, ni bilo vključenih na seznam prednostnih snovi. Vendar so se skupni standardi, določeni za ta onesnaževala, izkazali kot koristni, zato je primerno, da se njihovo urejanje ohrani na ravni Skupnosti.
- (12) Zaradi tega določbe v zvezi s sedanjimi okoljskimi cilji kakovosti iz Direktive Sveta 82/176/EGS z dne 22. marca 1982 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki uporablja kloralkalno elektrolizo⁽³⁾, Direktive Sveta 83/513/EGS z dne 26. septembra 1983 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti v zvezi z izpustom kadmija⁽⁴⁾, Direktive Sveta 84/156/EGS z dne 8. marca 1984 o mejnih vrednostih in zahtevah glede kakovosti pri odvajanju živega srebra v industriji, ki ne uporablja kloralkalne elektrolize⁽⁵⁾, Direktive Sveta 84/491/EGS z dne 9. oktobra 1984 o mejnih vrednostih in ciljnih kakovosti pri odvajanju heksaklorocikloheksana⁽⁶⁾ in Direktive 86/280/EGS ne bodo več potrebne in bi jih bilo treba črtati.
- (13) Kemijsko onesnaženje lahko vpliva na vodno okolje tako kratkotrajno kot dolgotrajno, zato bi bilo treba OSK določati na podlagi podatkov o akutnih, pa tudi kroničnih posledicah. Za zagotovitev ustreznega varstva vodnega okolja in zdravja ljudi bi bilo treba določiti OSK kot letne povprečne vrednosti na ravni, ki zagotavlja varstvo pred dolgoročno izpostavljenostjo, in največje dovoljene koncentracije za varstvo pred kratkotrajno izpostavljenostjo.
- (14) Države članice lahko v skladu s pravili iz oddelka 1.3.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES v zvezi s spremljanjem skladnosti z OSK, vključno s tistimi, ki so izraženi z največjo dovoljeno koncentracijo, za obravnavo ubežnikov, t.j. skrajna odstopanja od povprečja, in napačnih odčitavanj uvedejo statistične metode, kot je izračun percentilov, da se zagotovi sprejemljiva raven zaupanja in natančnosti. Za zagotovitev primerljivosti spremljanja stanja med državami članicami je primerno, da se s pomočjo postopka komitologije določijo podrobna pravila za takšne statistične metode.

⁽²⁾ UL L 181, 4.7.1986, str. 16.

⁽³⁾ UL L 81, 27.3.1982, str. 29.

⁽⁴⁾ UL L 291, 24.10.1983, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 74, 17.3.1984, str. 49.

⁽⁶⁾ UL L 274, 17.10.1984, str. 11.

⁽¹⁾ UL L 331, 15.12.2001, str. 1.

- (15) Na tej stopnji bi bilo treba vrednosti OSK na ravni Skupnosti za večino snovi uvesti zgolj za površinske vode. Vendar pri heksaklorobenzenu, heksaklorobutadienu in živem srebru ni mogoče zagotoviti varstva pred posrednimi učinki in sekundarnim zastrupljanjem na ravni Skupnosti zgolj z določitvijo OSK za površinske vode. Za te tri snovi bi bilo zato primerno na ravni Skupnosti določiti OSK za žive organizme. Da bi se državam članicam omogočila prilagodljivost glede na njihovo strategijo spremljanja stanja, bi morale države članice imeti možnost, da bodisi spremljajo in uporabljajo te OSK za žive organizme ali določijo strožje OSK za površinske vode, ki zagotavljajo enako raven varstva.
- (16) Države članice bi poleg tega morale imeti možnost, da na nacionalni ravni določijo OSK za sedimente in/ali žive organizme in jih uporabljajo namesto OSK za vodo, določenih v tej direktivi. Te OSK bi bilo treba določiti s preglednim postopkom, ki vključuje obveščanje Komisije in drugih držav članic, da se zagotovi enaka raven varstva, kot jo zagotavljajo OSK za vodo, vzpostavljeni na ravni Skupnosti. Komisija bi morala povzeti ta obvestila v svojem poročilu o izvajanju Direktive 2000/60/ES. Sedimenti in živi organizmi so pomemben medij za spremljanje nekaterih snovi s pomembnim akumulacijskim potencialom. Države članice bi morale, zato da bi ocenile trende in dolgoročne vplive antropogene dejavnosti, sprejeti ukrepe v skladu s členom 4 Direktive 2000/60/ES s ciljem zagotoviti, da se sedanje ravni onesnaženja v živih organizmih in sedimentih ne bodo znatno povečale.
- (17) V skladu s členom 13 in Prilogo VII(A)(5) Direktive 2000/60/ES bi bilo treba o vseh izjemah pri izvajanju okoljskih standardov kakovosti za prednostne snovi, ki se uporabljajo za vodna telesa v skladu s členom 4(4), (5) in (6) navedene direktive, ob upoštevanju člena 4(8) in (9) Direktive, poročati v načrtih upravljanja voda. Če so izpolnjene zahteve, tudi pogoji za izjeme, iz člena 4 Direktive 2000/60/ES, se dejavnosti, vključno z izkopavanjem in ladijskim prometom, zaradi katerih pride do izpustov, emisij in uhajanj prednostnih snovi, lahko izvajajo.
- (18) Države članice morajo ravnati v skladu z Direktivo Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi⁽¹⁾, in upravljati vodna telesa površinske vode, namenjena za odvzem pitne vode, v skladu s členom 7 Direktive 2000/60/ES. To direktivo bi bilo torej treba izvajati brez poseganja v zahteve, ki morebiti zahtevajo strožje standarde.
- (19) V bližini izpustov iz točkovnih virov so koncentracije onesnaževal ponavadi večje kot okoliške koncentracije v vodi. Zato bi bilo treba državam članicam omogočiti uporabo območij mešanja, v kolikor ne vplivajo na skladnost preostalega telesa površinske vode z ustreznimi OSK. Obseg območij mešanja bi moral biti omejen na bližino mesta izpustov in sorazmeren. V skladu s členom 3(4) Direktive 2000/60/ES morajo države članice po potrebi zagotoviti, da so zahteve za doseganje okoljskih ciljev, določene v členu 4 navedene direktive, usklajene na celem vodnem območju, vključno z določitvij območij mešanja v čezmejnih vodnih telesih.
- (20) Treba je preverjati doseganje ciljev za ustavitev ali postopno odpravo in zmanjšanje iz člena 4(1)(a) Direktive 2000/60/ES ter zagotoviti preglednost presoje doseganja teh obveznosti, zlasti glede obravnave pomembnih emisij, izpustov in uhajanj kot rezultatov človekove dejavnosti. Nadalje je časovni načrt za ustavitev ali postopno odpravo in zmanjšanje lahko povezan le s popisom. Omogočiti bi bilo treba tudi oceno uporabe člena 4(4) do (7) Direktive 2000/60/ES. Prav tako je potrebno tudi ustrezno sredstvo za merjenje uhajanj snovi, ki so že v naravi ali so posledica naravnih procesov, kjer popolna ustavitev ali postopna odprava iz vseh morebitnih virov ni možna. Za izpolnitev teh zahtev bi morala vsaka država članica pripraviti popis emisij, izpustov in uhajanj za vsako vodno območje ali del vodnega območja na svojem ozemlju.
- (21) Da bi se pri pripravi teh popisov izognile podvajanju dela in zagotovile njihovo skladnost z drugimi obstoječimi instrumenti na področju varstva površinskih voda, bi morale države članice uporabiti podatke, zbrane na podlagi Direktive 2000/60/ES in Uredbe (ES) št. 166/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. januarja 2006 o Evropskem registru izpustov in prenosov onesnaževal⁽²⁾.
- (22) Da bi zagotovile skladno varstvo površinskih voda, bi morale države članice, ki si delijo vodna telesa površinske vode, uskladiti dejavnosti spremljanja in po potrebi pripravo popisov.

⁽¹⁾ UL L 330, 5.12.1998, str. 32.

⁽²⁾ UL L 33, 4.2.2006, str. 1.

- (23) Da bi bolje odražale svoje potrebe, bi morale imeti države članice za merjenje osnovnih vnosov popisa možnost izbire ustreznega enoletnega referenčnega obdobja. Treba pa bi bilo upoštevati dejstvo, da se lahko uhajanja ob uporabi pesticidov iz leta v leto močno razlikujejo zaradi različnih stopenj uporabe, na primer zaradi različnih podnebnih razmer. Zato bi morale biti državam članicam omogočeno, da se pri nekaterih snoveh, ki jih zajema Direktiva Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽¹⁾, odločijo za triletno referenčno obdobje.
- (24) Da bi optimizirali uporabo popisa, je primerno določiti rok, v katerem Komisija preveri, ali se emisije, izpusti in uhajanje približujejo doseganju ciljev iz člena 4(1)(a) Direktive 2000/60/ES, ob upoštevanju člena 4(4) in (5) navedene direktive.
- (25) Treba bi bilo razviti tehnične smernice, ki bodo v pomoč pri usklajevanju metodologij, ki jih uporabljajo države članice za pripravo popisov emisij, izpustov in uhajanja, vključno z uhajanjem onesnaževanja, nakopičenega v sedimentih.
- (26) Več držav članic je prizadetih zaradi onesnaževanja iz vira, ki leži izven njihove nacionalne pristojnosti. Zato je primerno izrecno navesti, da država članica zaradi prekoračitve OSK kot posledice čezmejnega onesnaževanja ne krši obveznosti iz te direktive, če so bili izpolnjeni določeni pogoji in če je, kjer je to primerno, uporabila ustrezne določbe Direktive 2000/60/ES.
- (27) Na podlagi poročil držav članic v skladu s členom 15 Direktive 2000/60/ES bi morala Komisija preveriti, ali obstaja potreba po spremembi obstoječih aktov in potreba po dodatnih specifičnih ukrepih na ravni Skupnosti, na primer nadzor nad emisijami, in po potrebi predložiti ustrezne predloge. Komisija bi morala ugotoviti, ki iz pregleda izhajajo, sporočiti Evropskemu parlamentu in Svetu v okviru poročila, pripravljenega v skladu s členom 18(1) Direktive 2000/60/ES. Pri predlogih za ukrepe za nadzor emisij ob upoštevanju člena 10 Direktive 2000/60/ES bi morala Komisija upoštevati obstoječe zahteve za nadzor emisij, na primer zahteve iz Direktive 2008/1/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja ⁽²⁾ in najnovejši razvoj na področju tehnologij za zmanjševanje onesnaževanja.
- (28) Merila za opredelitev snovi, ki so obstojne, bioakumulativne in strupene, kakor tudi za druge enako zaskrbljujoče snovi, zlasti zelo obstojne in močno bioakumulativne, kakor so navedene v Direktivi 2000/60/ES, so določena v Tehničnem navodilu za presojo tveganja v podporo Direktivi Komisije 93/67/EGS z dne 20. julija 1993 o določitvi načel za ocenjevanje tveganja za človeka in okolje v zvezi s snovmi, prijavljenimi v skladu z Direktivo Sveta 67/548/EGS ⁽³⁾, Direktivi 98/8/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽⁴⁾ in Uredbi (ES) 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH) in ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ⁽⁵⁾. Za zagotovitev skladnosti med zakonodajo Skupnosti bi bilo treba uporabiti samo ta merila za snovi, ki so v pregledu v skladu z Odločbo št. 2455/2001/ES, Prilogo X k Direktivi 2000/60/ES pa bi bilo treba v skladu s tem zamenjati.
- (29) Obveznosti, določene v direktivah, navedenih v Prilogi IX k Direktivi 2000/60/ES, so že vključene v Direktivo 2008/1/ES ter v Direktivo 2000/60/ES, ob tem pa je zagotovljena najmanj enaka raven varstva, če se OSK ohranijo ali pregledajo. Da bi zagotovili skladen pristop h kemijskem onesnaževanju površinskih voda ter poenostavili in razjasnili obstoječo zakonodajo Skupnosti na tem področju, je primerno v skladu z Direktivo 2000/60/ES z učinkom od 22. decembra 2012 razveljaviti direktive 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS in 86/280/EGS.
- (30) Obravnavana so bila priporočila iz Direktive 2000/60/ES, zlasti priporočila Znanstvenega odbora za strupenost, strupenost za ekosisteme in okolje.
- (31) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁶⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj čim bolj nazorno prikazujejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno zakonodajo.

⁽²⁾ UL L 24, 29.1.2008, str. 8.

⁽³⁾ UL L 227, 8.9.1993, str. 9.

⁽⁴⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 396, 30.12.2006, str. 1. Popravljen različica v UL L 136, 29.5.2007, str. 3.

⁽⁶⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽¹⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1.

(32) Ker cilja te direktive, in sicer doseganja dobrega kemijskega stanja površinskih voda z določitvijo OSK za prednostne snovi in nekatera druga onesnaževala, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker ta cilj zaradi ohranjanja enake ravni varstva površinskih voda v vsej Skupnosti lažje doseže Skupnost, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.

(33) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.

(34) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za spreminjanje točke 3 dela B Priloge I k tej direktivi. Ker je ta ukrep splošnega obsega in je namenjen spreminjanju nebitvenih določb te direktive ali dopolnjevanju te direktive z dodajanjem novih nebitvenih določb, ga je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva določa okoljske standarde kakovosti (OSK) za prednostne snovi in nekatera druga onesnaževala, kot je določeno v členu 16 Direktive 2000/60/ES, s ciljem doseganja dobrega kemijskega stanja površinskih voda ter v skladu z določbami in cilji člena 4 Direktive 2000/60/ES.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 2 Direktive 2000/60/ES.

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

Člen 3

Okoljski standardi kakovosti

1. Države članice v skladu s členom 1 te direktive in členom 4 Direktive 2000/60/ES za vodna telesa površinske vode uporabljajo OSK iz dela A Priloge I k tej direktivi.

Države članice za vodna telesa površinske vode uporabljajo OSK v skladu z zahtevami iz dela B Priloge I.

2. Države članice se lahko pri nekaterih vrstah površinskih voda odločijo za uporabo OSK za sedimente in/ali žive organizme namesto standardov iz dela A Priloge I. Države članice, ki se odločijo za to možnost:

(a) za živo srebro in njegove spojine uporabljajo OSK v vrednosti 20 µg/kg, in/ali za heksaklorobenzen OSK v vrednosti 10 µg/kg in/ali za heksaklorobutadien OSK v vrednosti 55 µg/kg, pri čemer ti OSK veljajo za tkivo (mokra teža), države članice pa izberejo najprimernejši indikator med ribami, mehkužci, raki in drugimi živimi organizmi;

(b) za določene snovi določijo in uporabljajo OSK, ki niso omenjeni v točki (a) za sedimente in/ali žive organizme. Ti OSK nudijo raven varstva, ki bo vsaj takšna, kot jo nudijo OSK za vodo iz dela A Priloge I;

(c) za snovi iz točk (a) in (b) določijo pogostost spremljanja stanja v živih organizmih in/ali sedimentih. Spremljanje stanja se izvede vsaj enkrat letno, razen če je na podlagi tehničnega znanja in strokovne presoje upravičeno spremljanje v drugačnih časovnih presledkih, in

(d) Komisijo in druge države članice prek odbora iz člena 21 Direktive 2000/60/ES obvestijo o snoveh, za katere so bili v skladu s točko (b) določeni OSK, razlogih in utemeljitvah za uporabo tega pristopa, določenih alternativnih OSK, vključno s podatki in metodologijo, na podlagi katerih so bili alternativni OSK oblikovani, vrstah površinskih voda, za katere bi se uporabljali, ter o pogostosti načrtovanega spremljanja stanja in utemeljitvi te pogostosti.

Komisija v poročila, objavljena v skladu s členom 18 Direktive 2000/60/ES, vključni povzetek obvestil v skladu s točko (d) zgoraj in opombo 9 k delu A Priloge I.

3. Države članice na podlagi spremljanja stanja vode, ki se izvede v skladu s členom 8 Direktive 2000/60/ES, zagotovijo dolgoročno analizo trenda koncentracij prednostnih snovi iz dela A Priloge I, ki so nagnjeni h kopičenju v sedimentih in/ali živih organizmih, pri čemer se posebna pozornost nameni snovem pod številko 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28 in 30. Ob upoštevanju člena 4 Direktive 2000/60/ES sprejmejo ukrepe, katerih namen je zagotoviti, da se te koncentracije v sedimentih in/ali ustreznih živih organizmih znatno ne povečajo.

Države članice določijo pogostost spremljanja stanja v sedimentih in/ali živih organizmih tako, da se zagotovi dovolj podatkov za zanesljivo dolgoročno analizo trenda koncentracij. Spremljanje stanja bi se moralo načeloma izvesti vsaka tri leta, razen če je na podlagi tehničnega znanja in strokovne presoje upravičeno spremljanje stanja v drugačnih časovnih presledkih.

4. Komisija preuči tehnični in znanstveni napredek, vključno z ugotovitvami iz presoje tveganja iz člena 16(2)(a) in (b) Direktive 2000/60/ES in informacijami iz registracije snovi, ki so v skladu s členom 119 Uredbe (ES) št. 1907/2006 dostopne javnosti, ter po potrebi predlaga revizijo OSK iz dela A Priloge I k tej direktivi v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe, in časovnim načrtom iz člena 16(4) Direktive 2000/60/ES.

5. Točka 3 dela B Priloge I k tej direktivi se lahko spremeni v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 9(3) te direktive.

Člen 4

Območja mešanja

1. Države članice lahko določijo območja mešanja v bližini mest izpustov. Koncentracije ene ali več snovi iz dela A Priloge I na teh območjih mešanja lahko presežejo ustrezne OSK, če ne vplivajo na doseganje teh standardov na preostalem vodnem telesu površinske vode.

2. Države članice, ki določijo območja mešanja, v načrte upravljanja voda, izdelane v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES, vključijo opis:

(a) uporabljenih pristopov in metodologije za opredelitev teh območij ter

(b) ukrepov, katerih namen je zmanjšati obseg območij mešanja v prihodnosti, kot so tisti iz člena 11(3)(k) Direktive 2000/60/ES, ali pregled dovoljenj iz Direktive 2008/1/ES ali iz predhodnih ureditev iz člena 11(3)(g) Direktive 2000/60/ES.

3. Države članice, ki določijo območja mešanja, zagotovijo, da je obseg vsakega takega območja:

(a) omejen na neposredno bližino mesta izpusta;

(b) sorazmeren glede na koncentracije onesnaževal na mestih izpustov in pogoje o emisijah onesnaževal iz predhodnih pravnih ureditev, kot so odobritve in/ali dovoljenja iz člena 11(3)(g) Direktive 2000/60/ES in katere koli druge ustrezne zakonodaje Skupnosti v skladu z uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij in členom 10 Direktive 2000/60/ES, zlasti po pregledu teh predhodnih ureditev.

4. Tehnične smernice za opredelitev območij mešanja se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 9(2) te direktive.

Člen 5

Popis emisij, izpustov in uhajanja

1. Na podlagi podatkov, zbranih v skladu s členoma 5 in 8 Direktive 2000/60/ES, po Uredbi (ES) št. 166/2006 in drugih razpoložljivih podatkih, države članice pripravijo popis, vključno s kartami, če so na voljo, emisij, izpustov in uhajanja vseh prednostnih snovi in onesnaževal, navedenih v delu A Priloge I k tej direktivi, za vsako vodno območje ali njegov del znotraj njihovega ozemlja, vključno, kjer je primerno, z njihovimi koncentracijami v sedimentih in živih organizmih.

2. Referenčno obdobje za oceno vrednosti onesnaževal, ki se vnesejo v popise iz odstavka 1, je eno leto med letoma 2008 in 2010.

Za prednostne snovi ali onesnaževala, ki jih zajema Direktiva 91/414/EGS, se vnosi lahko izračunajo kot povprečje let 2008, 2009 in 2010.

3. Države članice predložijo Komisiji popise, pripravljene v skladu z odstavkom 1 tega člena, vključno z zadevnimi referenčnimi obdobji, v skladu z obveznostmi poročanja po členu 15(1) Direktive 2000/60/ES.

4. Države članice posodobijo svoje popise v okviru pregledov analiz, določenih v členu 5(2) Direktive 2000/60/ES.

Referenčno obdobje za določitev vrednosti v posodobljenih popisih je leto pred zaključkom navedene analize. Za prednostne snovi ali onesnaževala, ki jih zajema Direktiva 91/414/EGS, se vnosi lahko izračunajo kot povprečje treh let pred zaključkom analize.

Države članice objavijo posodobljene popise v posodobljenih načrtih upravljanja voda iz člena 13(7) Direktive 2000/60/ES.

5. Komisija do leta 2018 preveri, ali se emisije, izpusti in uhajanje, razvidni iz popisa, približujejo ciljem zmanjšanja ali ustavitve iz člena 4(1)(a)(iv) Direktive 2000/60/ES, ob upoštevanju člena 4(4) in (5) navedene direktive.

6. Tehnične smernice za pripravo popisov se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom iz člena 9(2) te direktive.

Člen 6

Čezmejno onesnaževanje

1. Država članica ob prekoračitvi OSK ne krši obveznosti iz te direktive, če lahko dokaže, da:

- (a) prekoračitev izvira iz vira onesnaževanja izven njene nacionalne pristojnosti;
- (b) zaradi takšnega čezmejnega onesnaževanja ni mogla izvesti učinkovitih ukrepov, da bi dosegla ustrezne OSK, in
- (c) je uporabila mehanizme usklajevanja iz člena 3 Direktive 2000/60/ES in, kjer je primerno, določbe člena 4(4), (5) in (6) navedene direktive za vodna telesa, prizadeta zaradi čezmejnega onesnaževanja.

2. Države članice uporabijo mehanizem iz člena 12 Direktive 2000/60/ES, da Komisiji v okoliščinah iz odstavka 1 tega člena predložijo potrebne informacije in povzetek ukrepov, sprejetih v zvezi s čezmejnimi onesnaževanjem, v zadevnih načrtih uprav-

ljanja voda, v skladu z obveznostmi poročanja po členu 15(1) Direktive 2000/60/ES.

Člen 7

Poročanje in pregled

1. Komisija na podlagi poročil držav članic, vključno s poročili v skladu s členom 12 Direktive 2000/60/ES in zlasti poročili o čezmejnem onesnaževanju, preveri, če je treba spremeniti obstoječe akte ali če so potrebni določeni dodatni ukrepi za celotno Skupnost, kot na primer nadzor nad emisijami.

2. Komisija v okviru poročila, pripravljenega v skladu s členom 18(1) Direktive 2000/60/ES, Evropskemu parlamentu in Svetu sporoči:

(a) ugotovitve preverjanja iz odstavka 1 tega člena;

(b) ukrepe, sprejete za zmanjšanje obsega območij mešanja, določene v skladu s členom 4(1) te direktive;

(c) rezultate preverjanja iz člena 5(5) te direktive;

(d) razmere v zvezi z onesnaženostjo, ki izvira izven ozemlja Skupnosti.

Komisija po potrebi poročilu priloži ustrezne predloge.

Člen 8

Revizija Priloge X k Direktivi 2000/60/ES

V okviru revizije Priloge X k Direktivi 2000/60/ES, kot je to določeno v členu 16(4) navedene direktive, Komisija za morebitno opredelitev prednostnih snovi ali prednostnih nevarnih snovi med drugim upošteva snovi iz Priloge III k tej direktivi. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o rezultatih svoje revizije do 13. januarja 2011. Poročilu lahko po potrebi priloži ustrezne predloge, zlasti predloge za določitev novih prednostnih snovi ali prednostnih nevarnih snovi ali za določitev nekaterih prednostnih snovi kot prednostne nevarne snovi ter za določitev ustreznih OSK za površinske vode, sedimente ali žive organizme, kot je primerno.

Člen 9**Postopek odbora**

1. Komisiji pomaga odbor iz člena 21(1) Direktive 2000/60/ES.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Rok iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 10**Sprememba Direktive 2000/60/ES**

Priloga X k Direktivi 2000/60/ES se nadomesti z besedilom iz Priloge II k tej direktivi.

Člen 11**Spremembe direktiv 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS in 86/280/EGS**

1. Priloga II k direktivam 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS in 84/491/EGS se črta.

2. Naslovi B v delih I do XI Priloge II k Direktivi 86/280/EGS se črtajo.

Člen 12**Razveljavitev direktiv 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS in 86/280/EGS**

1. Direktive 82/176/EGS, 83/513/EGS, 84/156/EGS, 84/491/EGS in 86/280/EGS se z 22. decembrom 2012 razveljavijo.

2. Države članice lahko pred 22. decembrom 2012 izvedejo spremljanje stanja in poročanje v skladu s členi 5, 8 in 15 Direktive 2000/60/ES, namesto da bi ju izvedle v skladu z direktivami iz odstavka 1 tega člena.

Člen 13**Prenos**

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 13. julija 2010.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 14**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 15**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 16. decembra 2008

Za Evropski parlament

Predsednik

H.-G. PÖTTERING

Za Svet

Predsednik

B. LE MAIRE

PRILOGA I

OKOLJSKI STANDARDI KAKOVOSTI ZA PREDNOSTNE SNOVI IN NEKATERA DRUGA ONESNAŽEVALA

DEL A: OKOLJSKI STANDARDI KAKOVOSTI (OSK)

LP: letno povprečje;

NDK: največja dovoljena koncentracija.

Enota: [µg/l]

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Št.	Ime snovi	Številka CAS (1)	LP – OSK (2) Celinske površinske vode (3)	LP – OSK (2) Druge površinske vode	NDK – OSK (4) Celinske površinske vode (3)	NDK – OSK (4) Druge površinske vode
(1)	Alaklor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7
(2)	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,4	0,4
(3)	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0
(4)	Benzen	71-43-2	10	8	50	50
(5)	Bromirani difenileter (5)	32534-81-9	0,0005	0,0002	se ne uporablja	se ne uporablja
(6)	Kadmij in njegove spojine (glede na razrede trdote vode) (6)	7440-43-9	≤ 0,08 (razred 1) 0,08 (razred 2) 0,09 (razred 3) 0,15 (razred 4) 0,25 (razred 5)	0,2	≤ 0,45 (razred 1) 0,45 (razred 2) 0,6 (razred 3) 0,9 (razred 4) 1,5 (razred 5)	≤ 0,45 (razred 1) 0,45 (razred 2) 0,6 (razred 3) 0,9 (razred 4) 1,5 (razred 5)
(6a)	Ogljikov tetraklorid (7)	56-23-5	12	12	se ne uporablja	se ne uporablja
(7)	C10-13 kloroalkani	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4
(8)	Klorofenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3
(9)	Klorpirifos (klorpirifos etil)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1
(9a)	Ciklodienski pesticidi: Aldrin (7) Dieldrin (7) Endrin (7) Izodrin (7)	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	se ne uporablja	se ne uporablja
(9b)	DDT vsota (7) (8)	se ne uporablja	0,025	0,025	se ne uporablja	se ne uporablja
	para-para-DDT (7)	50-29-3	0,01	0,01	se ne uporablja	se ne uporablja
(10)	1,2-dikloroetan	107-06-2	10	10	se ne uporablja	se ne uporablja
(11)	Diklorometan	75-09-2	20	20	se ne uporablja	se ne uporablja
(12)	Di(2-etilheksil)ftalat (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	se ne uporablja	se ne uporablja
(13)	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8
(14)	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004
(15)	Fluoranten	206-44-0	0,1	0,1	1	1
(16)	Heksaklorobenzen	118-74-1	0,01 (9)	0,01 (9)	0,05	0,05
(17)	Heksaklorobutadien	87-68-3	0,1 (9)	0,1 (9)	0,6	0,6
(18)	Heksaklorocikloheksan	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
Št.	Ime snovi	Številka CAS ⁽¹⁾	LP – OSK ⁽²⁾ Celinske površinske vode ⁽³⁾	LP – OSK ⁽²⁾ Druge površinske vode	NDK – OSK ⁽⁴⁾ Celinske površinske vode ⁽³⁾	NDK – OSK ⁽⁴⁾ Druge površinske vode
(19)	Izoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0
(20)	Svinec in njegove spojine	7439-92-1	7,2	7,2	se ne uporablja	se ne uporablja
(21)	Živo srebro in njegove spojine	7439-97-6	0,05 ⁽⁹⁾	0,05 ⁽⁹⁾	0,07	0,07
(22)	Naftalen	91-20-3	2,4	1,2	se ne uporablja	se ne uporablja
(23)	Nikelj in njegove spojine	7440-02-0	20	20	se ne uporablja	se ne uporablja
(24)	Nonilfenol (4-nonilfenol)	104-40-5	0,3	0,3	2,0	2,0
(25)	Oktilfenol (4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)fenol)	140-66-9	0,1	0,01	se ne uporablja	se ne uporablja
(26)	Pentaklorobenzen	608-93-5	0,007	0,0007	se ne uporablja	se ne uporablja
(27)	Pentaklorofenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1
(28)	Poliaromatski ogljikovodiki (PAH) ⁽¹⁰⁾	se ne uporablja	se ne uporablja	se ne uporablja	se ne uporablja	se ne uporablja
	Benzo(a)piren	50-32-8	0,05	0,05	0,1	0,1
	Benzo(b)fluoranten	205-99-2	$\Sigma = 0,03$	$\Sigma = 0,03$	se ne uporablja	se ne uporablja
	Benzo(k)fluoranten	207-08-9				
	Benzo(g,h,i)perilen	191-24-2	$\Sigma = 0,002$	$\Sigma = 0,002$	se ne uporablja	se ne uporablja
	Indeno(1,2,3-cd)piren	193-39-5				
(29)	Simazin	122-34-9	1	1	4	4
(29a)	Tetrakloroetilen ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	se ne uporablja	se ne uporablja
(29b)	Trikloroetilen ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	se ne uporablja	se ne uporablja
(30)	Tributilkositrove spojine (Tributilkositrov kation)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015
(31)	Triklorobenzeni	12002-48-1	0,4	0,4	se ne uporablja	se ne uporablja
(32)	Triklorometan	67-66-3	2,5	2,5	se ne uporablja	se ne uporablja
(33)	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	se ne uporablja	se ne uporablja

⁽¹⁾ CAS: Služba za izmenjavo kemijskih izvlečkov.

⁽²⁾ Ta vrednost je okoljski standard kakovosti, izražen kot letna povprečna vrednost (LP – OSK). Če ni drugače določeno, velja za celotno koncentracijo vseh izomerov.

⁽³⁾ Celinske površinske vode zajemajo reke in jezera ter sorodna umetna ali močno preoblikovana vodna telesa.

⁽⁴⁾ Ta vrednost je okoljski standard kakovosti, izražen kot največja dovoljena koncentracija (NDK – OSK). Kjer so NDK – OSK označene kot „se ne uporablja“, se šteje, da vrednosti LP – OSK zagotavljajo varstvo pred kratkotrajnimi konicami onesnaženja v stalnih izpustih, ker so znatno nižje od vrednosti, določenih na podlagi akutne strupenosti.

⁽⁵⁾ Za skupino prednostnih snovi, ki jih zajemajo bromirani difeniletri (št. 5), navedeni v Odločbi št. 2455/2001/ES, je OSK določen samo za sorodne snovi 28, 47, 99, 100, 153 in 154.

⁽⁶⁾ Za kadmij in njegove spojine (št. 6) se vrednosti OSK razlikujejo glede na trdoto vode, kot je določena v petih razredih (razred 1: <40 mg CaCO₃/l, razred 2: 40 do <50 mg CaCO₃/l, razred 3: 50 do <100 mg CaCO₃/l, razred 4: 100 do <200 mg CaCO₃/l in razred 5: ≥200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Ta snov ni prednostna snov, temveč eno od drugih onesnaževal, za katera so OSK enaki OSK, določenim v zakonodaji, ki se je uporabljala pred 13. januarjem 2009.

⁽⁸⁾ Celotni DDT obsega vsoto izomer 1,1,1-trikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etan (številka CAS 50-29-3); številka EU 200-024-3); 1,1,1-trikloro-2 (o-klorofenil)-2-(p-klorofenil) etan (številka CAS 789-02-6); številka EU 212-332-5); 1,1-dikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etilen (številka CAS 72-55-9); številka EU 200-784-6); 1,1-dikloro-2,2 bis (p-klorofenil) etan (številka CAS 7254-8); številka EU 200-783-0).

⁽⁹⁾ Če države članice ne uporabljajo OSK za žive organizme, uvedejo strožje OSK za vodo, da s tem dosežejo enako raven varstva kot OSK za žive organizme, določeni v členu 3(2) te direktive. Komisijo in druge države članice prek odbora iz člena 21 Direktive 2000/60/ES obvestijo o razlogih in utemeljitvah za uporabo tega pristopa, določenih alternativnih OSK za vodo, vključno s podatki in metodologijo, na podlagi katerih so bili alternativni OSK oblikovani, ter o vrstah površinskih voda, za katere bi se uporabljali.

⁽¹⁰⁾ Za skupino prednostnih snovi poliaromatskih ogljikovodikov (PAH) (št. 28) velja vsak posamezen OSK, tj. treba je izpolnjevati OSK za benzo(a)piren, OSK za vsoto benzo(b)fluorantena in benzo(k)fluorantena ter OSK za vsoto benzo(g,h,i)perilena in indeno(1,2,3-cd)pirena.

DEL B: UPORABA OSK IZ DELA A

1. Stolpca 4 in 5 tabele: Uporaba LP – OSK za katero koli vodno telo površinske vode pomeni, da za vsako reprezentativno merilno mesto v vodnem telesu aritmetična sredina koncentracij, izmerjenih v različnih časovnih obdobjih leta, ne presega standarda.

Izračun aritmetične sredine, uporabljena analizna metoda in način uporabe OSK, če ni ustrezne analizne metode, ki bi izpolnjevala minimalna merila za izvedbo, morajo biti v skladu z izvedbenimi akti o sprejetju tehničnih specifikacij za spremljanje kemijskega stanja in kakovost analitskih rezultatov v skladu z Direktivo 2000/60/ES.

2. Stolpca 6 in 7 tabele: Uporaba NDK – OSK za katero koli vodno telo površinske vode pomeni, da koncentracije, izmerjene na katerem koli reprezentativnem merilnem mestu v vodnem telesu, ne presegajo standarda.

Države članice pa lahko v skladu s točko 1.3.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES uvedejo statistične metode, kot je izračun percentilov, da se zagotovi sprejemljiva raven zaupanja in natančnosti za preverjanje glede na NDK – OSK. Če to storijo, so takšne statistične metode skladne s podrobnimi pravili, ki so določena v skladu z regulativnim postopkom iz člena 9(2) te direktive.

3. Z izjemo kadmija, svina, živega srebra in niklja (v nadaljevanju „kovine“) so OSK, določeni v tej prilogi, izraženi kot skupne koncentracije v celotnem vzorcu vode. Pri kovinah se OSK nanašajo na raztopljene koncentracije, tj. raztopljena faza vzorca vode, pridobljena s filtriranjem skozi 0,45 µm filter ali drugo enakovredno predobdelavo.

Države članice lahko pri presoji rezultatov spremljanja stanja glede na OSK upoštevajo:

- (a) koncentracije naravnega ozadja za kovine in njihove spojine, če te ovirajo skladnost z vrednostmi OSK, in
- (b) trdoto vode, pH ali druge parametre kakovosti vode, ki vplivajo na biološko razpoložljivost kovin.

PRILOGA II

Priloga X k Direktivi 2000/60/ES se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA X

SEZNAM PREDNOSTNIH SNOVI NA PODROČJU VODNE POLITIKE

Številka	Številka CAS ⁽¹⁾	Številka EU ⁽²⁾	Ime prednostne snovi ⁽³⁾	Opredeljena kot prednostna nevarna snov
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
(4)	71-43-2	200-753-7	Benzen	
(5)	se ne uporablja	se ne uporablja	Bromirani difenileter ⁽⁴⁾	X ⁽⁵⁾
	32534-81-9	se ne uporablja	Pentabromodifenileter (sorodne snovi 28, 47, 99, 100, 153 in 154)	
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmij in njegove spojine	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	Kloroalkani, C ₁₀₋₁₃ ⁽⁴⁾	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorofenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpirifos (klorpirifos-etil)	
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-dikloroetan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklorometan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilheksil)ftalat (DEHP)	
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
(15)	206-44-0	205-912-4	Fluoranten ⁽⁶⁾	
(16)	118-74-1	204-273-9	Heksaklorobenzen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Heksaklorobutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Heksaklorocikloheksan	X
(19)	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
(20)	7439-92-1	231-100-4	Svinec in njegove spojine	
(21)	7439-97-6	231-106-7	Živo srebro in njegove spojine	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	
(23)	7440-02-0	231-111-14	Nikelj in njegove spojine	
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonilfenol	X
	104-40-5	203-199-4	(4-nonilfenol)	X
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktilfenol	
	140-66-9	se ne uporablja	(4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)fenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklorobenzen	X
(27)	87-86-5	231-152-8	Pentaklorofenol	

Številka	Številka CAS ⁽¹⁾	Številka EU ⁽²⁾	Ime prednostne snovi ⁽³⁾	Opredeljena kot prednostna nevarna snov
(28)	se ne uporablja	se ne uporablja	Poliaromatski ogljikovodiki	X
	50-32-8	200-028-5	(benzo(a)piren)	X
	205-99-2	205-911-9	(benzo(b)fluoranten)	X
	191-24-2	205-883-8	(benzo(g,h,i)perilen)	X
	207-08-9	205-916-6	(benzo(k)fluoranten)	X
	193-39-5	205-893-2	(indeno(1,2,3-cd)piren)	X
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	
(30)	se ne uporablja	se ne uporablja	Tributilkositrove spojine	X
	36643-28-4	se ne uporablja	(Tributilkositrov kation)	X
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorobenzeni	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklorometan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	

⁽¹⁾ CAS: Služba za izmenjavo kemičnih izvlečkov.

⁽²⁾ Številka EU: Evropski seznam kemičnih snovi, ki so na trgu (EINECS) ali evropski seznam novih snovi (ELINCS).

⁽³⁾ Kjer so izbrane skupine snovi, so kot indikativni parametri naštetih posameznih tipični predstavniki (v oklepajih in brez številke). Indikativni parameter za te skupine snovi mora biti opredeljen z analizo metodo.

⁽⁴⁾ Te skupine snovi običajno obsegajo veliko posameznih spojin. Trenutno ni mogoče opredeliti primernih indikativnih parametrov.

⁽⁵⁾ Samo pentabromobifenileter (številka CAS 32534-81-9).

⁽⁶⁾ Fluoranten je na seznamu kot indikator drugih, nevarnejših poliaromatskih ogljikovodikov.“

PRILOGA III

SNOVI, KI JIH JE TREBA PREGLEDATI ZA MOŽNO OPREDELITEV KOT PREDNOSTNE SNOVI ALI PREDNOSTNE NEVARNE SNOVI

Številka CAS	Številka EU	Ime snovi
1066-51-9	—	AMPA
25057-89-0	246-585-8	Bentazon
80-05-7		Bisfenol-A
115-32-2	204-082-0	Dikofol
60-00-4	200-449-4	EDTA
57-12-5		Prosti cianid
1071-83-6	213-997-4	Glifosat
7085-19-0	230-386-8	Mekoprop (MCPP)
81-15-2	201-329-4	Mošusov ksilen
1763-23-1		Perfluorooktan sulfonat (PFOS)
124495-18-7	—	Kvinoksifen (5,7-dikloro-4-(p-fluorofenoksi)kvinolin) Dioksini PCB